

עטרת שלום

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרגא בארה"ק – בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רח' ארזי הבירה 48 ירושלים
פרשת תרומה

בס"ד, עש"ק פרשת תרומה
א' אדר תשע"ב – שנה ג' גליון ק"ט

זמני הדלקת הנרות ומוצי"ש

הרה"ג מוצ"ש ר"ת	ירושלים	בני ברק	ניו יורק	מונטריאל
6:51	6:10	4:57	6:56	6:19
6:47	6:12	5:11	6:23	5:18
6:52	6:19	5:18		

נא לשמור על קדושת הגליון

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

וְעָשׂוּ אֶרְוֹן עֵצִי שְׁטִים אֲמָתִים וְחָצִי אָרְבּוֹ וְאֲמָה וְחָצִי רְחֵבָהּ וְאֲמָה וְחָצִי קָמָתָהּ.
וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר מִבֵּית וּמַחוּץ תִּצְפְּנֵנּוּ וְעָשִׂיתָ עָלָיו זָר זָהָב סָבִיב (כה ג-ד).

חז"ל (שמו"ר נ ד), למה נקראת 'כפורת' שהיה מכפר לישראל. היינו שע"י לימוד התורה מתכפר כל עונותיו ואינו צריך לשום תעניתים וסיגופים.

אבל מכל מקום מה שלימוד התורה מתקן את השכינה, הוא רק אם לומד באהבה ויראה כמו שמבואר בתיקוני זהר (כה:): אורייתא בלא דחילו ורחימו לא פרכת לעילא. שהם תרין גדפוי, וזהו שמרמז התרין כרובים שעל הארון הלוחות. שכתוב בהם 'והיו הכרובים פרשי כנפים למעלה סככים ככנפיהם על הכפרת' (שם כ), שאהבה ויראה הם בחינת שם י"ה בחינת מחשבה, ולימוד התורה ומעשה וקיום המצוות הם בחינת ו"ה משם הוי"ה ב"ה, שע"ז נעשה שלימות שם הוי"ה ב"ה, ואז נעשה תיקון השכינה בשלימות.

ואח"כ מגיע לדרגה של 'ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרובים אשר על ארון העדת' ששומע את קול הוי"ה שמדבר מבין הכרובים, שהוא גילוי אלהותו יתברך אליו, ועי"ז יש לו יותר הבנה ושכל בתורה ועבודת השם יתברך שמו.

(רעוא דרעוין תשע"א לפ"ק)

עבודת עם בני ישראל בתורה ותפלה ומעשה המצות, הם רק לתקוני השכינה לבנותה ולעשותה בקומה שלימה, כמו שאמרו בזהר הקדוש (ח"ג רפא). שבכל אורייתא ובפקודין דילה, לאו איהי אלא למפרק שכינתא.

ולזה ציוה הקב"ה לעשות את הארון הברית בשלשה ארונות ובתוכו יהיו מונחים הלוחות, ללמד שקיום התורה ומצות צריכים להיות עם שלשה דברים מחשבה דיבור ומעשה, שארון החיצון מרמז למעשה בחינת נפש, וארון האמצעי מרמז לדיבור בחינת רוח, בבחינת לרוח ממללא (אונקלוס בראשית ב ז), וארון הפנימי מרמז למחשבה בחינת נשמה.

והמעם שציוה שגם שברי לוחות יהיו מנוחים בארון, להורות שאם אחד חוטא ח"ו ופגם בחלק האותיות התורה שהוא נשרש בה, באותיות העשה או הלא תעשה שכתוב בתורה, מכל מקום יש לו עוד תקוה לתקן, ולא עוד עד שאמרו חז"ל (ברכות לד:): מקום שבעלי תשובה עומדין צדיקים גמורים אינם עומדין.

ולזה אמרו במסכת תענית (יא:): אמר ריש לקיש, אין תלמיד חכם רשאי לישב בתענית. כי הרי אמרו

פרש"י בשם חז"ל במסכת יומא (עב:): וז"ל: מבית ומחוץ תצפנו שלשה ארונות עשה בצלאל, שניים של זהב ואחד של עץ, ארבע כתלים ושולים לכל אחד, ופתוחים מלמעלה. נתן של עץ בתוך של זהב ושל זהב בתוך של עץ, וחפה שפתו העליונה בזהב, נמצא מצופה מבית ומחוץ.

ועוד אמרו חז"ל (בבא בתרא יד:): שהלוחות ושברי לוחות היו מונחים בארון.

והביאור בכל זה יש לומר, דהנה ידוע מה שמבואר בזהר הקדוש (ח"ג פג. שער הגלגולים הקדמה טז) שכל אדם מישראל צריך לקיים את כל התרי"ג מצות התורה, במחשבה דיבור ומעשה, כמ"ש בפיך ובלבבך לעשתו (דברים ל יד), כדי להשלים לבושי נפשו ולתקנם, שלא יהא לבושא דחסרא, ואז המצוות הם בשלימות, כי אם ח"ו יחסר אחד מהשלשה בחינות האלו, יצטרך לבא בגלגולים רבים עד שיקיים את כל התרי"ג מצות שבתורה בשלימות.

וע"י שיקיים את המצוות בשלימות במחשבה דיבור ומעשה, יתוקן חלקי השכינה השייכים ותלויים בשורש נשמתו לתקנם, כי עיקר

עטרת פז

אמרות טהרות מרבתינו זי"ע

דְּבַר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לִבּוֹ תִקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי (כה ב).

איתא במדרש הה"ד שמע ישראל ד"א ד' אחד ע"ב. ואפשר לומר דהנה בעל המורים איתא תרומה אותיות תור"ה מ', שנתנה התורה למ"ם יום ע"ב. ולדעתי תרומה מרמזת על תור"ה מאימתי תורה שבע"פ, וזה מבואר שם דע"י אמירת שמע ישראל ד"א ד' אחד יוצאין ידי לימוד התורה, ולדעתי שמ"ע ר"ת ש'מעון מחבר הוזה"ק, מ'שה מרמז על תורה שבכתב, ע'קבא תורה שבע"פ, הכל נרמז בשמ"ע, כי ע"י אמירת שמ"ע כאלו לומד זוה"ק, ותורה שבכתב, ותורה שבע"פ. וזה רמזי במש"כ ויקם עדות ביעקב (תהלים עה ה), מי שהוא 'עקב' בקטנות מקיים תורה שנקרא 'עדות' ע"י קר"ש שנקראת עדות, 'ותורה שם בישראל' מי שהוא ישראל גדולת מקיים לימוד התורה לא רק בקר"ש רק בלימוד תורה ממש, וזה בחג שבועות שאז קבלו בני" את התורה במעמד הר סיני, ר"ת ו'יקם עדות ב'יעקב ו'תורה ש'ם בישראל הוא שבועות. ובוה א"ש ו'יקחו לי תרומה' תור"ה מ', או תורה מ'אימתי, הה"ד שמע ישראל ד"א ד' אחד, שיכולים לקיים את מצוות לימוד התורה ע"י אמירת קר"ש.

(פרי חיים' מרבינו חיים יעקב מקאמרנא)

כָּבַל אֲשֶׁר אֲנִי מְרַאָה אוֹתְךָ אֶת תְּבִנְתְּךָ הַמִּשְׁכָּן וְאֶת תְּבִנְתְּךָ כָּל בְּלִיּוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂוּ (כה ט).

רצה לומר אחר שפרשתי פרשה זו שייך דברי קדשו של אאמ"ר וזה"ה שהובא כאן בפ' זו בהיכל הברכה. וכן שמעתי מפיו הקדוש ג"כ, שדברים אלו אמר הקב"ה כביכול למשה עצמו לפי שאמרת לך ו'יקחו לי תרומה' ואמרת לי היאך יכולים שאר בני ישראל להפריש תרומה מחלק קדושה שלהם כנ"ל. או השבתי לך 'מאת כל איש' מבחינת צדיק שנקרא 'כל ואיש', אשר הם ידבנו לבם לאבינו שבשמים תקחו את תרומתי, ושאר כלל ישראל נכללים עם צדיקים הללו על ידי דביקותם בצדיקי הדור. ועבור זה ועשו לי לשמי בית קדושה בהם. ויכול אני לשכון בתוכם. ואחר כל הדיבורים הללו כביכול. אמר הקב"ה למשה ככל היינו לדוגמא אשר אני מראה להם לישראל אותך שאתה ג"כ בן אדם, ובך יש תבנית המשכן שהשכינה שורה בך. ואת תבנית כל בליו שכל אברך הם כלים של המשכן השוכן בך השכינה הקדושה תמיד בלי הפסק. וכן תעשו שאר בני ישראל להכין עצמם תמיד שיעשו בהם בית קדושה שתוכל השכינה הקדושה לשכון בהם. ועיין בהיכל הברכה פרשה זו. ותבין סודו על בוריו. כי הם דברים נכונים.

(בן בית' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא)

וְרָאָה וַעֲשֶׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר אֶתָּה מְרַאָה בְּהָר כְּתוּב בַּמִּסּוּרָה שְׁלֹשָׁה וְרֹאֵה בְּרִישׁ פְּסוּק יֵשׁ בְּתַנְדָּ, דִּין, וְאִידך 'וְרֹאֵה בְּנִים לְבָנִיךְ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל' (תהלים קכח ו), 'וְרֹאֵה אִם דָּרְךְ עוֹצֵב כִּי וְנַחְנִי בְּדָרְךְ עוֹלָם' (שם קלז כד). ר"ל, 'שְׁלֹשָׁה פְּסוּקִים אֵלּוּ הֵם כְּנֶגֶד בְּנֵים חַיִּים וּמוֹנָא, שִׁיחָה תְּמִיד לְיִשְׂרָאֵל בְּלִי הַפְּסֵק. כְּלוֹמֵר 'וְרֹאֵה בְּנִים לְבָנִיךְ' הוּא כְּנֶגֶד בְּנִים. וְרֹאֵה וַעֲשֶׂה בְּתַבְנִיתָם בְּבַחֲנִית אֲדָם שִׁישׁ לְהֵם לְיִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הוּא, יִשְׂאֵר כִּךְ קִיּוּמִים לְאוּרֶךְ יָמִים וְשָׁנִים, כְּאֲשֶׁר אֶתָּה מְרַאָה לְיִשְׂרָאֵל בְּהָר וְאֵז הֵיוּ כוֹלָם מוֹזַכְכִּים מְכַל סִיג וּפְסוּלָת. וְהִיחָה אֵז לְהֵם חַיִּים אֲרוּכִים כִּי לֹא יִתְעַרֵב שׁוֹם פְּסוּלָת בְּהֵם, עֵבֹר זֶה נִרְשָׁמִים בְּהֵם חַיִּים אֲרוּכִים, כְּנוֹדַע כְּשִׁעוּשָׁה אִיזָה עֵבִירָה אוֹי נִתְעַרֵב יִסוּד זֶה עִם יִסוּדוֹת אַחֲרוֹת מֵאַרְבַּע יִסוּדוֹת שִׁישׁ בְּאֲדָם, אֲבָל כְּשֵׁהֵם מוֹזַכְכִּים אֵז הֵם בְּרִיאִים וְשְׁלֵמִים. וְהֵבֵן, 'וְרֹאֵה אִם דָּרְךְ' שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְהַקְבִּי' עוֹצֵב' שֶׁהוֹלְכִים בְּעוֹדוֹת דָּרְךְ שֶׁל הַקְבִּי' בְּעַצְבוֹת בְּדַחְקוֹת גְּדוֹל, שְׁאִין לְהֵם כָּל כֶּךְ פִּרְנָסָתָם כָּל מָה שִׁיַּצְרֹכוּ לְכָל ב"ב שְׁלָהֵם, לֹא הוֹלְכִים בְּדָרְךְ עֵבֹדוֹת הַבוּרָא בְּעַצְבוֹת. לֹא אִמֵּר הַקְבִּי' לְמִשָּׁה אִם אֶתָּה רוֹאֵה בְּיִשְׂרָאֵל דָּרְךְ עוֹצֵב כִּי אוֹ 'וְנַחְנִי בְּדָרְךְ עוֹלָם' כִּי בְּהִכְרַח הַנְּהַגָת הָעוֹלָם צָרִיכִי עִמָךְ מוֹרוּכִים. וְעַכְפִּי מָה שֶׁצָּרִיכִים לְדָרְךְ עוֹלָם' הַלְּבִישׁ וְהַנְּעִיל לוֹ וְלָכַל ב"ב, צָרִיכִים הֵיוֹת בְּהֵם אֲפִילוֹ כְּשֶׁאִין לְהֵם עִשְׂרוֹת גְּדוֹל עַכְפִּי 'דָּרְךְ עוֹלָם' מָה שֶׁצָּרִיכִים צָרִיךְ הֵיוֹת לְהֵם בְּלִי שׁוֹם סַפֵּק הַשְּׁפָעוֹת מוֹזֵן לָנוּ וְלָכַל יִשְׂרָאֵל אֲמֵן.

(בן בית' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא)

וְהִקְמַתְּ אֶת הַמִּשְׁכָּן בְּמִשְׁכַּנּוֹ אֲשֶׁר הִרְאִיתָ בְּהָר (כו ל).

וצריכין להקים השכינה ולסעדה בלב אמת ובלב טהור נכנע, ולא היה אפשר אלא על ידי משה, כי השפלתו הוא הנבחרתו, וגם עכשיו כדור הזה אי אפשר לעשות איזה הקמה למקדש ה' אברי שכינה, אם לא בצירוף ניצוץ משה הכנעה עד אין, אוי נתרומם הנפש. ובוה לא יפרוש מן הצבור ויתפלל עם הצבור מלה במלה, ויבקע כשחר אורו (ישעיה נה ה) להאיר באצילות אור עד אין ערך בכל יום נוסף על חבירו. והוא והקמת חסר וא"ו, להורות שאין שום הקמה בעולם אלא על ידי משה הקם עלמא יחידאי, [במסורה ב"פ והקמת חסר, דין, ואידך] 'הקמת לך' (דברים כו ב) על ידי ניצוץ משה ל"ך שער החמשים.

(היכל הברכה' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבתינו זי"ע

דְּבַר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לִבּוֹ תִקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי (כה ב).

מבואר בוהר (דף קכח). מאי אשר ידבנו לבו. אלא דיתרעי ביה קב"ה, ומנא ידעינן דהא קב"ה אתרעי ביה ושווי מדוריה ביה. כד חמינין דרעותא דההוא בר נש למרדף ולאשתדלא אבתריה דקב"ה בלביה ובנפשיה וברעותיה, ודאי ידעינן דשריא ביה שכינתא.

והביאור בוה דהנה איש אשר ידבנו לבו במספר תור"ה, כי אי אפשר בעולם שישרה שכינה על אדם, ושיג הארה וחיות אלהות ודביקות ויחודים, אם לא על ידי לימוד התורה, ואין התורה מתקיימת אלא במו שממית עצמו עליה (ברכות פג:), ולהיות לומד כפי יכולתו משנה גמרא רא"ש ופוסקים, ספר הוהר והתיקונים כתבי מרן מן הרח"ו מנוקה, ועל ידם יזכה להשראות השכינה רעותא דשכינתא דביקות אלהי בהארה נפלאה, אבל ראש ולענה בלי תורה, הם מרים ומרורים כלענה.

אבל איש צדיק אשר ידבנו לבו על ידי לימוד התורה לשמה וזכה דיתרעא ביה קב"ה, וכל אחד חיוב עליו לנסוע לצדיק כזה, לדבק לקשר עצמו באהבה, וישפיע גם עליו איזה הארה וקדושה, כמו שראינו והיינו בצדיקים שבזמן הזה הקדושים אשר בארץ המה לומדי תורה לשמה, ונהגו עצמן בקדושה וטהרה ולמדו התורה במסירות נפש מעוני ודוחק וצער וסגופים, וזכו לכמה מדריגות רוח הקודש והשנה, בודאי מניה תקחו כל אחד מישראל את תרומתי השראות השכינה בהארה נפלאה בדעת שלם דעת ורוח קדושה.

ואמר ומנא ידעינן, כי הס"ם מטעה את העולם הרבה שידבקו עצמן למקום השקר והטעות, ורוכב במרכבתו ליסע ולדבק עצמן למקום השקר והטעות מטעי עלמא, לכך צריכין הכתנה גדולה ותפלות ובקשות שינצל מלהדבק למטעי עלמא בשקר וכזב בדרכים שונים.

לזה אמר ומנא ידעינן דשכינה שורה עליו, כד חמינין, אבל לזה הראיה צריכין גם כן קדושה וטהרה ודעת ורוח הקודש, על כן אין לנו להשען אלא על אבינו שבשמים להתפלל לפניו ברמעה ובכיה, שלא יטעה הס"ם לדבק עצמו במטעי עלמא ראשים שלו שהוא עשאו וסמכם.

(זהר ח' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

שולחן הטהור

לקט הלכות מספר 'שולחן הטהור' וזר זהב' לרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא זי"ע

דין איך לנהוג בקדושת התפילין. סימן מ

להניחם על השלחן מגולה דהוי ביזוי מצוה, אבל כשמונחים על הראש אין בזה ביזוי אם אינו מכסה אותם, ולכן אם צריך להתפלל מתוך הסיודור ואי אפשר לכסותם אין קפידא כל כ"ל. אבל בשעת קריאת שמע ותפלה יכסה אותם לקיים דברי מרן אלק"ל:

~~~~ מסגרת השלחן ~~~~

של ראש טוב להיותם גלויים ונראים, דכתיב וראו כל עמי הארץ וגו' וא"ר אליעזר אלו תפילין של ראש, עכ"ל. ובערוך השולחן (סימן כז סקט"ו) כתב - דמש"כ דהשל ראש צריך שיתראה לכולם כדכתיב וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ודרשינן אלו תפילין שבראש, אין הכוונה שאסור לכסותם דמותם לכסותם בטלית או בחפץ אחר דלא הקפידה תורה רק על המקום וכו', וכן פסקו הגדולים, ע"ש. וע"ע בשע"ת (שם סק"א) ובארצות החיים (שם המאיר לארץ סקפ"ט).

ג. בספר עשר קדושות (מר' ישראל בערגער, ערך ר' צבי מזידיטשוב מערכת ב' אות צד) כתב - רבינו צבי מזידיטשוב זי"ע הזהיר: שלא יהיה התפילין מגולים כשחלצם, והיה תקנה מי שיניחם מגולה בלא כס נתן קנס קווארט יין שרף. פעם אחת היה רבינו נפתלי מרופשיטץ זי"ע שם, והניח התפילין בלא כס, והוכרח לשלם הקנס. אמר לו רבינו הטעם: כי תפילין נקרא 'אות', ומילה נקראת 'אות', כשם שמילה אין לגלות רק לעת הצורך, כן תפילין אין נכון להיות מגולה, ואם לאו נקרא ח"ו 'מפיר ברית'. וגם אמר טעם פנימי. ואמר רבי נפתלי מרופשיטץ: אילו לא באתי אלא בשביל זה די. וכן בספר דרך צדיקים (פ"ו אות ט'. מר' אברהם יעלין מווענגראב, תרע"ב. בעמח"ס ארך אפים) כתב - עוד ראיתי שם אצל הה"ק ר' אליעזר צבי מקאמרנא ז"ל שמקפידין מאד שלא להניח תפילין מגולים על השלחן אף זמן מועט, ואם אחד מניח קונסין אותו לקרוע מיד התפירות, ואני לא ידעתי מזה ויצאתי לנקבים קטנים והנחתום מגולה, וכבואי והנה התפילין ניתנו לבן הרב ורצו לקנוס כ"ל, והתנצלתי לפניו שאני גר מארץ נכריה ולא ידעתי מנהגם והחזירו לי.

ד. כ"כ השמן ששון על שעה"כ (דרוש מנחה דרוש ב' אות ט') למכוונים מסודור ולמתפללים תפלה פשוטה שצריך להתפלל מתוך הסיודור אין קפידא, ע"ש.

ה. איתא בזוהר (ח"ג ואתחנן רס:) - תא חזי, מאן דקאים בצלותא, בעי לכוונא גלוי, ואוקמוה, ובעי לחפאי רישיה כמאן דקאים קמי מלכא, ובעי למכסייה (נ"א לאסתמא) עינו, בגין דלא יסתכל בשכינתא. מובא בט"ז (סימן צא סק"א), וכתב הפמ"ג (שם) - כתוב בזוהר כו' היינו בטלית של מצוה, וכן נוהגין לכסות ראש עד עינים בטלית של מצוה בשעת תפלת י"ח. וכן כתב רבינו בזוהר חי (שם דף רכז:) - לחפאי רישא בטלית עד אחר העינים, ולמסתם עינוי גם כן, ולמאן רישא נגד הארץ עינוי מאיך למטה, וצריך לזוהר בזה. וכ"כ רבינו הדמשק אליעזר על הזוהר שם. וע"ע לקמן סימן צה ס"ב.

ג. נכון שיכסה תפילין של ראש בטלית, שהתפילין הם אות ונכון לכסותם, כך הוא על פי קבלת מרן האר"י^א, וכיון שהוא לכבודם אין קפידא במה שהטלית מונח עליהם^ב. וכן אסור להניחם על השלחן בלתי כיסוי דהוה מבזה מצות^ג, ומאד יש לזוהר שלא

א. כדאיתא בפע"ח (שער הציצית פ"א) - גם צריך לכסות תפלה של ראש עם הטלית גדול. וכן שם (שער התפילין פ"א) - ולכן צריך שיכסה הטלית על התפילין, לומר, כי התפילין פנימית, בסוד הנשמות. אך הטלית מקיף, אפילו עולמות החיצונים, לכן הטלית מלביש ומכסה את התפילין, כי כן העולמות מכסים את הפנימית, שהם הנשמות. ולכן טוב לכסות התפילין עם הציצית והיו מכוסים על ידי הטלית. וכ"ה בשעה"כ (ציצית דרוש ה) - גם בזה תבין טעם למה צריך שהטלית יכסה על התפילין, והוא לפי שהציצית הוא כנגד העולמות החיצוניות והתפילין כנגד אור מקיף של בחינת הנשמות שהם פנימיות העולמות, ולכן הציצית החיצון יכסה על מקום התפילין שהם הפנימיות, ע"ש.

ב. כוונת רבינו, דהרי קדושת תפילין חמורה מקדושת ציצית, כדאיתא לקמן (סימן קנד בידיני קדושות) דתפילין הוא קדושה וציצית הוא מצוה, וכלשון השו"ע (סימן כה ס"א) מעלין בקודש, וכן עפ"י מרן האר"ז^ל הנ"ל, והאיך יכסה את התפילין בטלית שאין קדושתה חמורה כתפילין. וכעין זה מתמיהים האחרונים לגבי הנחתם בכיס, דהאיך מותר להניח הטלית על"ג התפילין, כדאיתא בשלמי ציבור (דיני חליצת התפילין אות ח') - דמה שמניחים הטלית על"ג תפילין בכיס אינו יודע על מה סמכו העולם להתיר אחר דלכ"ע קדושת תפילין חמורה מקדושת ציצית, והיה ראוי שיהא הטלית בכיס אחד ותפילין בכיס אחר, וכו' ע"ש. לכן כתב רבינו 'וכיון שהוא לכבודם אין קפידא במה שהטלית מונח עליהם'. והוא כעין מה שכתב השע"ת (סק"ג) על השלמי ציבור הנ"ל - ונראה דאם אין לו כס לתפילין ומניח הטלית עליהם לשמירה שלא יתלכלכו וכה"ג הרי הטלית נעשה כאילו הוא כליין ושרי, ע"כ. דהיינו שהוא לכבודם.

במ"א (סימן ח סק"ג) כתב - וכתוב בכוונות שהאר"י היה מכסה הטלית על התפילין של ראש, ועססי' כ"ז דעכ"פ לא יכסה לגמרי, עכ"ל. והוא כדאיתא בשו"ע (סימן כז ס"א) - תפילין של ראש טוב להיותם גלויים ונראים. ובב"י (סוף סימן כז) כתב בשם המרדכי (הלכות תפילין יב.) - כתב בשימושא רבא צריך לכסוינהו כדי שלא יראו דכתיב לך לאות ולא לאחרים לאות, ור"ץ אומר דהני של ראש קרי ליה וראו וכו' (דברים כח ז) לפי שהם במקום גילוי בראש אבל של יד הם בזרועו תחת לבושו כדדרישין לך לאות ולא לאחרים לאות, וכו'. ומדברי בעל התרומה (סי' ריא) נראה דלא איירי שימושא רבא אלא בתפילה של יד דוקא, וכך הם דברי ארחות חיים (הל' תפילין סי' יז) שכתב וזה לשונו: תפילין של יד צריך לכסותו דכתיב לך לאות ולא לאחרים לאות, אבל

עטרת תפארת

עוברות וסיפורים מרבותינו זי"ע

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם (כה ח).

אדום, ואח"כ ע"י רשעים גמורים נתפרדו וכו'. נמצא שע"י תורה יש שם השראות השכינה. לזה כתיב ועשו לי מקדש מקום מקדש ע"י לימוד בתורה הקדושה, או ושכנתי שכינה הקדושה בתוכם. (בן בית' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא)

עשרה צדיקים. ועשו בנייהם נדר שלא יפסוק התורה יומם ולילה מהם, כשהיה ישן אחד מהם ילמוד חבריו, ואמר מרן רבינו הבעש"ט זלה"ה: ששם השראות השכינה בקביעות בלי הפסק, לזה בא לשם פעם אחת בשנה ונתן להם תיקון אחד זהב

כנודע מהמעשה שהיה בעיר בראד בית הכנסת, ששם היו לומדים בתורה יומם ולילה, שהיה שם הרב הגאון הצדיק רבי יחזקאל לאנדא זלה"ה בעל שו"ת 'נודע ביהודה', והרב הצדיק רבי משה מאוסטרא זלה"ה בעל 'ערוגת הבושם', ועוד, עד

עטרת זקנים

יומא דהילולא ממאורי הדרות

הגאון הקדוש רבי ישראל יצחק בן רבי נתנאל הלוי רייזעמאן זיע"א ראב"ד עיה"ק ירושלים ת"ו

חותן רבינו הגאון הקדוש רבי שלום מקאמרנא זיע"א בעל המעשה שלום ז' אדר תשכ"ט

מקצת עובדות והנהגות ע"פ סדר היום והמועדים

סדר היום

תיקון חצות

משנות נעוריו קם כארי בחצות הלילה וערך תיקון חצות כדרך של חסידים הראשונים. סיפר הרה"צ ר' שלמה אליעזר מרגלית שבאחד הימים ביקש ממנו רבינו שיביא לו סדר תיקון חצות שהוציא אביו הרה"צ ר' אשר זעליג זצ"ל, וכשהביא לו ביקש מרבינו התיקון חצות הישן שלו, ואמר: שהיה צוריקס און צופליקט און דוכגווייגט פון טרען. ואחר כך ישב בביתו ויגע בתורה לאור הנר עד עת הפציע השחר. סדר לימודו לפנות בוקר כצוואת אביו הגאון החסיד רבי נתנאל הלוי רייזעמאן זצוק"ל (שהיה משמש אצל בעל החידושי הרי"ם מגור זצ"ל) ציוה לו אחר נישואיו שיקבע לימודו יום יום תמידין כסדרן לבל יחסר המגויים אחד, ביי"ח סדרים, נ"ך פרק אחד, משניות פרק אחד, גמרא דף אחת, רמב"ם פרק אחד, שו"ע סימן אחד, זוהר דף אחד, וכן הלאה ביי"ח סדרים, כך זכה להיות כל ימיו בעמוד וחזור קאי, וזכה ללמוד ולסיים כל התורה כולה במשך ימי חייו כמה וכמה פעמים.

בשנים הראשונים אחר נישואיו הלך ללמוד במשך הלילה בישיבת המקובלים המפורסמת לשמוע דבר ה' מאת זקן המקובלים ומגדולי מעתיקי השמועה רבי חיים שאול דוויק זצ"ל, וקיבל אותו לרבו המובהק בתורת הקבלה, ולמד ממנו כל כתבי מרן האריז"ל והרש"ש ז"ל, וכן קיבל ממנו סוד סדר הכוונת התפלה. ויש לציין שבכתבי מרן האריז"ל והרש"ש ז"ל שלמד בו רבינו נמצא הגהות ואימרות ששמע מרבו הני"ל.

תפילת שחרית

לפני התפילה הלך להתקדש במקוה טהרה ואפילו בעת זקנותו לא החסיר, ואחר כך הלך לביתו והיה מתבונן ומכווין כל סדר התפילה בסידור כוונת הרש"ש ז"ל ללא אומר דברים, והיה אומר שכן מקובלני מרבתי, והתבטא: שאני כבר בעצם התפללתי וכעת אילך והתפלל לומר המילים שסידרו אנשי כנה"ג. בדרך כלל היה מתפלל תפילת שחרית כוונתיקין בבית מדרשו בבתי וורשא במקומו הקבוע בנורח בצד ימין כמנהג תלמידי הבעש"ט.

סדר יומא

לפני הצהרים היה מוסר שיעורים תמידין כסדרן בישיבת יתרת חיים על שו"ע יו"ד, והעמיד שם תלמידים הרבה שקבלו ממנו את דרכי הלימוד וההוראה להורות לבני ישראל אשר יעשון, והרבה פסקים מחודשים העמיד בדרכי ההוראה כפי שמופזר בספרי השו"ת לאחרוני זמנינו, והרבה מגדולי ההוראה בדורינו הם תלמידיו. רבינו כשרצה לעודד להתמיד בלימודים היה מתבטא: כי בהיותי בן חמש עשרה כבר הייתי בקי בכל השו"ע יו"ד.

אחרי"צ ישב בבית דין הגדול בירושלים להורות בין דין לדין ובין דם לדם, וזאת קיבל עליו לאחר הפצרת הגאון הגדול רבי יוסף צבי דזשינסקיא זצ"ל, שחזה עליו כלי מלא בתורה ויראה וראוי להורות את עם בני ישראל אשר יעשון, וכמה פעמים התבטא בענותותו: שטוב יותר להיות מורה לתלמידים מלהורות הלכה למעשה.

לנטות ערב העביר את שיעוריו בהיכל בית המדרש קהל יראים, ורבים הסתופפו לשמוע את שיעוריו שהיה בחן ובנועם, ואפילו כשהיה עת שנפלו הפגזים על ירושלים לא החסיר מלומר את שיעוריו הקבועים, וכששאלו האזן אינו מתירא ללכת ברחוב בשעת הסכנה, התבטא: תורה מגנא ומצלא.

שבת קודש

בערש"ק היה מעביר חסידרא כמנהג מרן האריז"ל, והלך למקוה ולא החסיר אפילו בשנות המלחמה, והיה מיטיב הנרות בבית במנורה כצורת בית לעלוב המרומז עפ"י סוד לעשר ספירות והיה תלוי מהגג, כמו כן היה מיטיב הנרות בבית מדרשו. בשבת קודש כשכולחו מתעטרין בנשמתין חדתין, לבש בגדי לבן כמבואר בכתבי מרן האריז"ל וכפי שהפליג בגודל מעלתו רבינו הגאון הקדוש קודש הקדשים איש האלוקים רבי יצחק אייזיק מקאמרנא זיע"א בספריו הקדושים, ולבש עליו עוד בגד עליון כמנהג תלמידי הבעש"ט. כן היה לובש אנפלאות ולא בנעליים כמבואר בכתבי הרה"ק רבי פנחס מקאריץ זיע"א.

בעת רעוא דרעוויין היה עורך את שולחנו הטהור בבית מדרשו, והסדר היה שאחד היה אומר איזה פסוק מהפרשה ורבינו דרש על הפסוק. וכשהיה מגיע לשם אחד מהרבנים ומאדמו"רים היה מכבדו לומר דברי תורה. ולפעמים כשהגיע אחד מהצדיקים בעיר היה הולך עם כל המסתופפים לצדיק.

ראש חודש

בראש חודש היה מהדר ללכת עם בגד מיוחד לכבוד ראש חודש, והיה נוהג אז לקבץ צדקה לעניי תלמידי חכמים, ונהג לבקר את הרה"ק בעל הבית ישראל מגור ועוד תלמידי חכמים.

ניסן

היה מדקדק מאוד בעשיית המצות שיהיה בתכלית ההידור, וכן בשאיבת המים למצות הידר שהיה נקי ללא רבב. האדמו"ר הרה"ק רבי מאיר מאמשינוב זצ"ל לא היה אופה מצות רק אם רבינו יעמוד וישגיח במשך ששת אפיות המצות. היה מוכר החמץ כנהוג, ואף פעם לא רצה לקבל כסף עבור מכירת חמץ בשבילו כמקובל. ואם אחד התעקש דוקא לתת לו היה נותן מיד לצדקה.

כן היה דרכו להתחיל ולסיים הסדר מוקדם ואח"כ גם קצת והמשך דעבודת סיפור יציאת מצרים עד הבוקר, בהפטירו

הגנו מתכבדים להזמין את כל קהל הקודש, מתפללי ולומדי בית מדרשינו, והכמי ורבינו הכולל לרגל יומא דהילולא דרבינו הגאון הצדיק

רבי ישראל יצחק הלוי רייזעמאן זצוק"ל ראב"ד בעיה"ק ירושלים תובב"א

חותנו של כ"ק אדמו"ר הרה"ק רבינו שלום מקאמרנא זיע"א זכותו יגן עלינו אמן

~~~~~

בשילוב מעמד

סיום ספר הקדוש 'עץ החיים'

למרן האריז"ל ז"ל

שנמסר ע"י הוד כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

~~~~~

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

יערוך את שולחנו הטהור

ביום רביעי אור ליום חמישי פרשת תצוה ז' אדר

בשעה 8:30 בערב

בהיכל בית מדרשינו

וזכות רבינו הקדוש ימליץ טוב בעדינו אבי"ד

הגבאים

בדברי מרא דארעא דישראל הגאון רבי שמואל סלאנט זצ"ל, כי שיכור אסור להורות ואם ישאלו אותו שאלה יוכל לענות אחר שהפיג יין ארבע הכוסות.

ראש השנה

לפני תקיעת שופר הכין עצמו בסילודין ועבר על הכוונת לפני התקיעות, והוא היה הבעל מקרא, וכן העמיד התקיעות שיהיה עפ"י הלכה.

סוכות

היה מהדר שסוכתו יהיה בתכלית ההידור להלכה, והוא בעצמו היה מהדר לעזר לבנותו. ידוע המעשה בעת שאחד מתושבי סוכתו בתי וורשא צייר בסוכתו ציורים יפים מאוד, וביקש מעת הרה"ק בעל הבית ישראל מגור שיהין לבקרו ולראות נוי הסוכה שלו, אתא אחד מלילי חול המועד סוכות בשעה שלוש לפנות בוקר הגיע בעל הבית ישראל ודפק על חלון הסוכה, בעל הבית שישן אז התעורר מקול הדופק וניגש לעבר החלון, כשראוהו בעל הבית ישראל אמר לו בלשון בתמיחה האם הסוכה שלך מעוטר בניו סוכה, הסוכה של שניך רבי ישראל יצחק מעוטר בניו סוכה כאשר בשעה כזאת יושב הוא כבר רכון על הספר ועוסק ביגיעה ובמתיקות.

בשנת השביעית נשאל ע"י האדמו"ר הרה"ק ר' אהרן מבעלזא זצ"ל האם מותר לתלות פירות שביעית בסוכה, כידוע מנהג בעלזא לתלות הרבה תפוחים לנוי סוכה, רבינו פסק לו בשנים מותר.

שמחת תורה

בשמחת תורה היה מפזז ומכרכר בכל עוז לכבודו של תורה. ואגב מסופר בעת שהרה"ק רבי יואל מסאטמאר זצ"ל הגיע פעם על שבת קודש בירושלים ורבינו הלך למנחה ורעוא דרעוויין אליו, וכובד רבינו בעליית לוי במנחה והיה אחר זאת הכוכבים כאשר החושך יכסה ארץ, וקראו בספר תורה ליד החלון לאור הלבנה. ביום ראשון כשפגש רבינו את הגאון רבי צבי פסח פרינק זצ"ל שאל לו רצ"פ: וכי עולין לתורה בלילה, ענה לו רבינו: כשהסאטמאר רב מגיע הוא אז שמחת תורה ובשמחת תורה עולין בתורה גם בלילה

חנוכה

היה מדליק את נרות החנוכה כמנהג חסידים המניחין בפתח הדלת הפנימי למטה מעשרה טפחים מזוזה מימין ונר חנוכה משמאל, ואחר חצי שעה שדלק הנרות, העביר הנרות על אדן החלון הפונה לרשות הרבים, בהפטירו: שעיי"ך מקיים גם את דינא דגמרא.

פורים

ביום הפורים היה בשמחה עצומה, והיה הולך מבית לבית לאסוף צדקה לעניים ת"ח עד לעת שקיעת החמה ממש ולעת ערב אז נטל ידיו לסעודת מצוה. אגב מסופר כשהגיע הרה"ק האדמו"ר ר' אהרן מבעלזא זצ"ל לירושלים התפלל בבית מדרשו בבתי וורשא בשבתות, ולפני פורים ביקש האדמו"ר זצ"ל מרבינו רשות לקרוא את המגילה, והבטיח שיקרא בקול רם ולאט, ואמנם קרא בנעימות רבה. וכשהגיע למלים 'לך בנעם את כל היהודים', קרא ילך את כל היהודים, ורבינו תיקן אותו שהחסיר את תיבת בנעם, והאדמו"ר חזר עוד פעם על הפסוק ושוב אמר ילך את כל היהודים, ורבינו תיקנו, כך חזר הדבר כמה פעמים. אח"כ קרא האדמו"ר לך כנוס, ואת התיבה בנעם קרא בקול גדול שהרעיד את כל השומעים. כמוב"כ ביקש האדמו"ר הרה"ק ר' אהרן מבעלזא זצ"ל שיכין לזכר מחצית השקל צלחות מנחות כמנהג בעלזא.

המקל זכאיו:
052-7643092

מבצע חובה בכל בית חומש היכל הברכה קאמרנא במחיר 150 ש"ח כולל משלוח הבטחת המחבר - מובטחני כל מי שיהיה לו החומש שלנו בביתו יהיה ניצל מכל דבר רע ומכל פגע רע ומחליים ומחוסר, ויהיה ביתו מלא ברכות ה' וכל טוב, הצלחה ועושר וחיים לו ולבניו בלי ספק.